

OL335

Při řeholních slibech

Ho - spo - din je mé svět - lo a má spá - sa.

R.
[Ž 27 (26), 1a]

Ž 27 (26)

1. Hospodin je mé světlo a má	spá -	sa, *	koho	bych	se bál?
2. Hospodin je zástita mého	ži -	vo - ta, *	před kým bych se	trá -	sl? R.
3. Jedno od Hospodina	žá -	dám *	¶ a po tom	tou -	žím:
4. abych směl přebývat v Hospodinově	do -	mě *	po všechny dny svého	ži -	vo - ta,
5. abych požíval Hospodinovy	ně -	hy *	¶ a patřil	na	je - ho chrám. R.
6. Neboť v den neštěstí skryje mě ve svém	stán -	ku, *	v úkrytu svého stanu mě schová, +	na skálu	zdvih - ne. R.
7. Hospodine, hledám	tvou	tvář. *	Neskrývej svou tvář přede mnou, +	v hněvu neodmítej svého	slu - žeb - ní - ka! R.
8. Tys má pomoc,	ne - za - vr - huj	mě, *	neopouštěj mě, Bože, můj	spa - si - te - li!	
9. Pouč mě, Hospodine, o své	ce -	stě, *	ved' mě po rovné stezce navzdory mým	ne - přá - te - lům! R.	